

יומא נ: (ש) עד נא: (המשנה)

ביאורי מושגים

מקופיא ומקיבעא - כפרת קרבן יכולה להיות בצורה ישירה ובצורה עקיפה. הגמרא בזבחים קובעת שחטאת מכפרת על איסור הלאו בצורה ישירה ('מקיבעא') בעוד שעולה מכפרת על ביטול עשה רק בעקיפין ('מקופיא'). משמעות הדבר היא שמטרת החטאת היא לכפר על הלאו ולשם כך היא מגיעה בעוד שמטרת העולה היא להביא קרבן לא-להים וכיוון שהבאנו קרבן לה' התכפר לנו ממילא עוון ביטול העשה.
 ר"א מסתפק האם כפרת פרו של הכה"ג על אחיו הכהנים היא בצורה ישירה או עקיפה.

ספקו של ר' אלעזר

השיטה שעליה דן ר"א: שיטת ר"מ הסובר שהפר הוא קרבן יחיד (ר"מ)
 הנחת המוצא: היכולת להמיר קרבן תלויה במתכפר ולא במקדיש,

השאלה: האם גם לעניין תמורה הפר נחשב קרבן יחיד (כיוון ששאר הכהנים מתכפרים ממנו רק בעקיפין) וניתן להמירו, או שלעניין תמורה הפר נחשב קרבן שותפים (כיוון ששאר הכהנים מתכפרים ממנו ישירות) ולכן לא ניתן להמירו.

אמנם הכה"ג חייב להביא את הפר דווקא מכספו אולם התורה הפקירה חלק מהפר כדי שאחיו הכהנים יזכו בו.

ברייתא

דינים שנוהגים רק בבהמה שהקדישו:

1. קיימת גם בצורה של קרבן יחיד וגם בצורה של קרבן ציבור.
2. דוחה שבת וטומאה,
3. עושה תמורה.

דינים שנהגים רק בבהמה שהמירו:

1. קדושה (קדושת גוף) גם אם היא בעלת מום, (ולכן אין לגזז ולעבוד בה גם אחרי פדיונה)

איזה קרבן יחיד (שהרי רק קרבן יחיד עושה תמורה) גם דוחה שבת וטומאה:

אפשרות א': פרו של כה"ג (לפי ר"מ הסובר שזהו קרבן יחיד)

אפשרות ב': אילו של כה"ג

אפשרות ג': קרבן פסח שני

לפי אפשרות זו נפשט ספקו של ר"א - פרו של כה"ג עושה תמורה.

כדי להעמיד את הברייתא כאפשרות ג' (פסח שני) חייבים לסבור שפסח שני דוחה טומאה.

הערות

1. התנאים נחלקו האם פסח שני דוחה רק שבת (ת"ק) או שהוא דוחה גם טומאה (ר' יהודה)
2. רק פסח שני נחשב קרבן יחיד (אבל פסח ראשון וחגיגת י"ד לא נחשבים קרבן יחיד)

לפי כל האפשרויות הנחת העבודה היא:

שכשהברייתא התייחסה לבהמה שהקדישו אותה ('זבח') היא התייחסה לבהמה מסויימת שעונה על כל הדרישות (גם דוחה שבת וטומאה וגם עושה תמורה)

לפי אפשרות א' חייבים להניח ש: שכשהברייתא התייחסה לבהמה שהמירו אותה היא התייחסה באופן כללי לדין תמורה ולא לבהמה מסויימת

ר"מ שקבע בדף הקודם (נ.) שפסח הינו קרבן יחיד הדוחה את הטומאה התכוון לפסח שני וסבר כר' יהודה